

Ewald Frank

31. 5. 1987, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

vysielať 5. 1. 2022

Téma: Izaiáš 55:6, „Hľadajte Hospodina, dokiaľ ho možno nájsť!
Volajte na neho, dokiaľ je blízko!“

Nech k nám Boh dnes popoludní prehovorí skrze svoje Slovo. Chcel by som čítať niekoľko veršov z proroka Izaiáša. Povstaňme k tomu. Izaiáš 55. kapitola od 6. verša:

„Hľadajte Hospodina, dokiaľ ho možno nájsť! Volajte na neho, dokiaľ je blízko! Nech opustí bezbožný svoju cestu a nešlachetný človek svoje myšlienky a nech sa navráti k Hospodinovi, a zľutuje sa nad ním, a k nášmu Bohu, lebo je hojný odpustiť. Lebo moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami ani moje cesty nie sú vašimi cestami, hovorí Hospodin. Lebo o koľko vyššie sú nebesia než zem, o toľko sú vyššie moje cesty než vaše cesty a moje myšlienky než vaše myšlienky. Lebo ako prší dážď a padá sneh s neba a viacej sa ta nenavracuje, ale napája zem a činí ju plodnou a úrodnou, takže vydáva semeno sejúcemu, a chlieb jediacemu, tak bude moje Slovo, ktoré vyjde z mojich úst; nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem. Lebo s radosťou vyjdete a v pokoji doprevadení budete.“ [Iz 55:6-12]

Potiaľto z tohoto Slova. Modlime sa.

Nebeský Otče, zo srdca ti spoločne ďakujeme za tento deň. Ďakujeme ti za čas milosti, v ktorom žijeme. Ďakujeme ti za to, že si nás v milosti a z milosti prijal a učinil si nás svojim vlastníctvom. Verný Pane, nech k nám všetkým dnes Slovo hovorí veľmi mimoriadnym spôsobom. Hovor k nám tak zreteľne, žeby sme ti rozumeli. Daj nám silu konať to, čo nám hovoríš. Daj nám silu, aby sme si tvoje Slovo vzali k srdcu, aby sme ho poslúchali, aby sme ho žili, verný Pane, aby sa skutočne mohlo stať telom v nás a skrze nás, aby sme aj my boli otvorenými listami napísanými tvojím Duchom, ktoré čítajú všetci ľudia [2Kor 3:2].

Túto bohoslužbu zverujem do starostlivosti tvojho Slova, tvojho Duča, Pane! Nech nás všetkých prikryje drahocenná Baránkova krv, Bože. Nech je každý dlh vyrovnaný, každý hriech odpustený, každá krivda od nás odňatá, aby sa od nás odvrátil tvoj hnev a ty si na nás mohol milostivo pohliadať. Milovaný Spasiteľ, prijmi nás všetkých, daj milosť hovoriť a milosť počúvať.

Tebe, všemohúci Bože, vopred ďakujeme za víťazstvo a požehnanie v tejto hodine v Ježišom mene. Amen. Amen.

Z Izaiáša 55 od šiesteho verša, obzvlášť šiesty verš:

„Hľadajte Pána, dokiaľ ho možno nájsť!“

Príde deň, keď ho ľudia budú hľadať. Naši bratia a sestry to spievali v piesni. Vtedy budú ľudia volať na vrchy a kopce, ale nebude odpovede. [Zj 6:15-17] Žiadna odpoveď, žiadna milosť. Horší stav si nemožno predstaviť. Preto toto naliehavé napomenutie:

„Hľadajte Pána, dokiaľ ho možno nájsť!“

Ako dlho ho možno nájsť? Pokiaľ je čas milosti! Pokiaľ ešte je „dnes.“ A Písmo hovorí:

„Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc...“ [Žd 3:15]

Chcem, aby sme my všetci, ktorí sme dnes tu, a tiež všetci, ktorí budú tento príhovor počuť, mali istotu, niesli v sebe istotu viery skrze Božieho Ducha, že ak sme s Bohom, je všetko v poriadku, že On škodu odčinil, že nás vzkriesil, prijal a ospravedlnil pred svojou tvárou.

„Hľadajte Pána, dokiaľ ho možno nájsť!“

Môžem vám povedať, ktorý deň je na to najlepší: ten je dnes. A ktorý je najlepší čas, vám môžem tiež povedať, ten je práve teraz. Teraz, kým takéto Slovo počujeme, položme si otázku: „Pane, hľadal som ťa už? Našiel som ťa?“ A tu si spomenieme na výrok brata Branhama, že človek sám od seba Boha hľadať nemôže – naopak, je pred Bohom na úteku. Ale potom, keď nastane Božieiahnutie, keď Duch začne v srdci človeka pôsobiť a naplní sa Písmo: *„Všetci, ktorých Otec tiahne, prichádzajú ku mne a ja im dávam večný život.“* [Jn 6:37, 44] Musíme v sebe cítiť tiahnutie a potom neodporovať, ale prísť a povedať: „Pane, prijmi ma, uchop ma.“

Ďalej stojí:

„Vzývajte ho, kým je blízko.“

Tu máme zasľúbenie u proroka Joela:

„... každý, kto bude vzývať meno Hospodinovo, unikne (bude spasený, nem. preklad)“ [Jl 2:32]

Vzývanie však musí vychádzať z tvojho srdca a byť vyslovené tvojimi ústami. A potom nás Boh vypočuje.

Teraz výzva:

„Nech opustí bezbožný svoju cestu a nešľachetný človek svoje myšlienky a nech sa navráti k Hospodinovi...” [Iz 55:7]

Keď padne slovo „bezbožný“, ľudia sa veľmi rozčúlia. Nechcú to počuť a povedia: „No, ja som predsa nikoho nezabil.“ A podobne ďalej: „Ja predsa verím v Boha.“ Každý človek je bezbožný – bez Boha. Predstavte si to ako dve slová: „zbavený Boha“ – „bez Boha“. A potom spojenie, ktoré Boh vytvoril v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Bezbožní sú spojení s Bohom, vzdialení sa stali blízkymi – stratení majú prijať spásu; to je zvesť evanjelia. Tu stojí:

„Nech opustí bezbožný svoju cestu a nešľachetný človek svoje myšlienky a nech sa navráti k Hospodinovi...”

Tu by som chcel pripomenúť výrok brata Branhama. On povedal: „Zdá sa mi, že ľudia sa dostanú len do kostola a vôbec nepreniknú k Pánovi.“ Kiež by nám Boh aj toto daroval, aby sme neprichádzali len na bohoslužby, ale aby sme prichádzali k Pánovi, nechali sa ním osloviť, nechali sa ním pritiahnuť, jeho z milosti prežili.

Ďalej stojí:

„... a zľutuje sa nad ním, a k nášmu Bohu, lebo je hojný odpustiť.“ [Iz 55:7]

Ale človek to musí vysloviť a povedať: „Pane, odpusť mi, verný Bože, zmiluj sa nado mnou, hriešnikom, zachráň ma!“ Človek musí takto prísť k Bohu a prosiť o spásu.

Potom samozrejme aj ďalšie verše, ktoré už patria k našej téme o Slove Pánovom:

„Lebo ako prší dážď a padá sneh z neba a viacej sa ta nenavracuje, ale napája zem a činí ju plodnou a úrodnou, takže vydáva semeno sejúcemu, a chlieb jediacemu...” [Iz 55:10]

Tak je to aj s Božím Slovom. Nevracia sa prázdne, ale naplní to, na čo ho Boh poslal. Je to tu tak nádherne napísané v 11. verši:

„... tak bude moje Slovo, ktoré vyjde z mojich úst...” [Iz 55:11]

Koľkokrát ľudia vzali Božie Slovo a dali pôvodnému Slovu úplne iný význam, úplne iný výklad, a tak Slovo prestalo byť Božím Slovom a stalo sa ľudským slovom? Ide o to, aby sme počuli Božie Slovo v origináli čisté a jasné, prijali ho, nechali ho v nás pôsobiť – pretože sa nemôže vrátiť prázdne, ale vykoná to, na čo ho Boh poslal.

Prečítal som si tu:

„... nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.“ [Iz 55:11]

Existuje ešte jedno Slovo, tiež u proroka Izaiáša, kde prorok hovorí:

„Boh Pán ma poslal a svojho Ducha.“ [Iz 48:16, podľa nem. prekladu]

Vieme, že Slovo vyšlo k prorokom a Duch Boží, ktorý im Slovo zjavil, ktorý ich inšpiroval, na nich spočinul ako sväté pomazanie.

Tak je to aj s nami, ktorí to isté Slovo počujeme dnes: Je to živé Slovo a sväté pomazanie spočíva na tých, ktorí toto Slovo počúvajú, zo srdca mu veria a počítajú s tým, že Boh ho uskutoční.

Vy predsa viete, že môžeme o spasení, o uzdravení, o čomkoľvek počuť, ale ak tomu, čo sme počuli, neveríme, tak sme to počuli nadarmo. Musíme tomu veriť. Bez viery nie je možné ľubiť sa Bohu. [Žd 11:6] Čomu máme veriť? Božiemu Slovu tak, ako nám bolo zanechané v origináli.

Chcem prečítať ešte niekoľko miest z Písma, to druhé z Izaiáša 57. V Izaiášovi 57 stojí od 14. verša:

„A hovorí: Nasypte, nasypte, urovnajte cestu, odpracte závalu [prekážku, pohoršenie] z cesty môjho ľudu! Lebo takto hovorí vysoký a vznešený, ktorý obýva večnosť, ktorého meno je Svätý: Bývam na výsosti a na svätom mieste a s tým, kto je zdrteného a poníženého ducha, oživujúc ducha ponížených a oživujúc i srdce zdrtených. Lebo sa nebudem na veky pravotiť ani sa nebudem večne hnevať, lebo by zmizol duch zpred mojej tvári i duše, ktoré som ja učinil.“ [Iz 57:14-16]

Aké nádherné Slovo: *„Nasypte, urovnajte cestu ... odstráňte každé pohoršenie z cesty môjho ľudu.“* [podľa nem. prekladu] Kiež by sa nám podarilo zvestovaním Božieho Slova odstrániť z cesty všetky prekážky, či už pozemské alebo duchovné, a aby sa naplnil aj druhý verš, ktorý sme čítali:

„Lebo takto hovorí vysoký a vznešený, ktorý obýva večnosť, ktorého meno je Svätý: Bývam na výsosti a na svätom mieste...“

To vieme, tomu veríme, ale tým to nekončí. Ten istý, ktorý prebýva na výsostiach a vo svätyni, tu hovorí:

„... a s tým, kto je zdrteného a poníženého ducha.“

Ten istý Boh, ktorý prebýva na výsostiach a vo svätyni, vo svetle, kam nikto nemá prístup [1Tm 6:16], ten istý Boh prebýva v tých, ktorí prijali jeho Slovo, v tých, ktorí prežili a prijali Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa, ako Spasiteľa. A potom sa plní toto Slovo:

„Bývam na výsosti a na svätom mieste a s tým, kto je zdrteného a poníženého ducha...”

S akým cieľom?

„... oživujúc ducha ponížených a oživujúc i srdce zdrtených.”

Nepriateľ sa už postará o to, aby sme sa do takéhoto stavu dostali. A potom máme zaslúbenie, že Pán nanovo obživí, a že nikto nebude zahnaný, že nikto nebude musieť zúfať.

V posledných dňoch som si to hovoril: Človek, ktorý verí, nezúfa a kto zúfa, neverí. Toto Slovo máme aj v liste Židom a tiež v Zjavení o zúfalých/ústráchaných [Zj 21:8]. Kde budú?

Milovaní, nie tak, že by sme sami boli príliš sebavedomí a hovorili: „My to zvládneme!“, ale v dôvere v Boha, vo viere v Ježiša Krista, nášho Pána, ktorý sa stal naším životom, našou nádejou, naším pokojom, naším všetkým – keď k nemu vzhliadame, naša duša sa upokojuje, keď k nemu vzhliadame, dostávame novú silu. Aj dnes, dnes chce On v našom strede urobiť to, čo sme tu čítali:

„... oživujúc ducha ponížených a oživujúc i srdce zdrtených.”

Čo teda povedal náš Pán?

„Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a ja vám dám odpočinutie.” [Mt 11:28]

Drahé srdce, necítiš, že Boh nám dnes chce dobre urobiť? Že chce dnes potešiť, že chce obživiť, že chce naliať balzam/olej do rán? Že táto bohoslužba bude naozaj hodinou, počas ktorej môžeme spoločne Boha prežiť?

„... oživujúc ducha ponížených a oživujúc i srdce zdrtených.”

Počítaj s tým dnes! Ver, že sa to stane! Očakávaj, že to Boh učiní a potom sa to stane. Deje sa to podľa našej viery. Milovaní, pri kázaní Slova musíme byť pri veci. Ak chceme Boha prežiť, musíme vedieť: Teraz s nami On hovorí, pretože sa na nás chce osláviť, chce svoje Slovo potvrdiť. Nie až pozajtra, ale už dnes, tu, pod zvestovaním Slova, chce uskutočniť a dať to, čo zaslúbil.

Chcel by som čítať ďalšie Slovo, tiež z proroka Izaiáša, ktoré stojí v 8. kapitole. Izaiáš 8. kapitola od 13. verša:

„Pán zástupov, toho budete mať za svätého, on bude vašou bázňou, on bude vašim postrachom! Vtedy sa stane príčinou posvätenia, kameňom úrazu a skalou pohoršenia...” [Iz 8:13-14 nem. preklad]

Na chvíľu sa tu zastavme. Oboje je povedané o Pánovi zástupov – pre niektorých sa stane príčinou posvätenia, pre iných kameňom úrazu. Tak to bolo od začiatku. Už keď Pán chodil po zemi – niektorí sa proti nemu vzbúрили, ďalší sa o neho potkli a padli, takže musel povedať:

„A ten, kto padne na ten kameň, rozrazí sa, a na koho by padnul, toho rozdrť.“ [Mt 21:44]

Pre nás je On vzácny uholný kameň, základ, základný kameň. Pre mnohých iných sa stal kameňom úrazu, skalou pohoršenia, a to až dodnes. Ak hľadáme do Svätého Písma vo svetle, ktoré nám dal Boh, potom veľmi dobre vieme, že celý svet je leží v zlom [1J 5:19]. Komu sa Boh nezjavil, ten ho nepozná, dokonca ani nevie, kto On je. Ježiš vtedy povedal Filipovi:

„Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca...“ [Jn 14:9]

Boh zjavený v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Prvá časť tohto verša sa mi zdá byť pre nás veľmi dôležitá:

„Pán zástupov, toho budete mať za svätého, On bude vašou bázňou, On bude vašim postrachom! Vtedy sa stane príčinou posvätenia...“ [Iz 8:13]

Všetci vieme, že je napísané:

„Bez posvätenia nikto neuvidí Pána.“ [Žd 12:14]

Práve tak vieme, že je napísané:

„A Ja za nich posväčujem sám seba, aby aj oni boli posvätení v pravde.“ [Jn 17:19]

Tak isto vieme, že je napísané, že ide o „*Duchom vypôsobené posvätenie...*“ [2Ts 2:13].

Kto môže byť posvätený? Viem, že sa milióny ľudí modlia: „*Posväť sa meno tvoje...*“ [Lk 11:2] a ani nevedia, aké je to meno. To meno im nebolo vôbec zjavené. Rovnako môžete hovoriť aj o posvätení, môžete hovoriť o ospravedlnení, môžete hovoriť o krste v Duchu Svätom, o viere vo vytrženie, o mnohých veciach bez toho, aby ste mali tú vec samotnú.

Najlepší príklad, na ktorý si spomínam, a som si istý, že som to tu už povedal, bol, keď som cestoval po USA, a nastúpil som do lietadla TVA a prvá otázka letušky bola: „Ste znovuzrodený?“ Áno, „Ste znovuzrodený?“ A pre mňa ako pasažiera, to bolo, samozrejme, veľké prekvapenie. To bola prvá veta: „Ste znovuzrodený?“ Nuž, a nie vždy mi chýbajú slová. V každom prípade som sa na tú dámu pozrel a všetko, čo sa dalo

namaľovať, bolo namaľované. Od obočia až po bradu, pery a všetko možné, všetko, používala len rôzne farebné odtiene. A potom úplne krátke vlasy a pravý pánsky strih...

A viete si to predstaviť. Tak, ako mňa prekvapila jej otázka, musela ju rovnako prekvapiť moja protiotázka – bolo jej to vidieť na tvári. Odpovedal som: „Áno, z milosti som znovuzrodený. Ale čo je s vami?“ A viete, že na to neprišla vôbec žiadna odpoveď? Okamžite som k tomu pridal: Pýtali ste sa ma, či som znovuzrodený. Teraz sa pýtam ja vás v mene Pánovom: Ste vy znovuzrodená?“ „Nuž,“ hovorí ona, „áno, viete, že v našej krajine je asi 50 percent znovuzrodených.“ Povedal som: „Na to som sa vás nepýtal. Ste vy znovuzrodená? Pýtali ste sa ma, či som ja znovuzrodený.“

Je to heslo/fráza. Ľudia to používajú bez toho, aby vedeli, čo hovoria. Znovuzrodený človek je narodený z Boha, má prirodzenosť Ježiša Krista. Či už ide o ženu alebo muža, človek potom bude vedieť, čo sa patrí – vnútorne i navonok. Sú to frázy: ospravedlnenie, znovuzrodenie, posvätenie, krst Duchom, to všetko môže byť slovným spojením, o ktorom sa dá hádať, za ktoré bojuje, o ktorých káže.

Prišiel čas, keď chce Boh do nás vložiť túžbu všetky tieto veci skutočne prežiť, aby medzi nami nezostal nikto, kto by neprežil to, čo s Bohom treba prežiť. Je to božské „musíš“, lebo je napísané:

„Musíš sa narodiť znova.“ [Jn 3:7]

Nie „smieš“ ani „môžeš,“ ale „musíš,“ alebo „*Musíš sa znovu narodiť ... inak neuvidíš Božie kráľovstvo*“.

Chceme Boha prežiť, Boha spoločne prežiť, brať ho za Slovo a nechať sa viesť jeho Duchom k hlbšiemu pokániu. Často sme Pána zarmútili nevierou, mnohými vecami v našom živote, a preto máme niekedy dojem, že sa stiahol. On sa chce zjaviť. Chce byť s nami po všetky dni až do konca sveta. [Mt 28:20] Ale chcel by sa v našom strede cítiť dobre. Chce vidieť vieru. Chce vidieť poslušnosť. Ľudí, ktorí počuli Slovo tejto hodiny. Ľudí, ktorí o tom nielen hovoria, ale ktorí sú Bohom uchopení, ako píše Pavol Filipanom:

„... čo je za mnou zabúdajúc ... k čomu som aj uchvátený Kristom Ježišom. ... po tom, čo je predo mnou, sa vystierajúc ženiem.“ [Fp 3:13]

V každom z nás sa musí stať niečo nové, musí sa to stať v každom z nás, musí dôjsť k úplne novému obživeniu skrze Ducha – ctibázeň pred Bohom, ctibázeň pred jeho Slovom, posvätenie v pravde, ako sme práve zdôraznili. Píše sa tu:

„Pán zástupov, toho budete mať za svätého, On bude vašou bázňou, On bude vaším postrachom!“ [Iz 8:13]

Budeš sa báť Boha, svojho Pána, milovať ho a dôverovať mu. Svätá ctibázeň. A táto svätá ctibázeň je počiatkom Božej múdrosti. [Prís 9:10] V prvotnej Cirkvi na všetkých padla bázeň [Sk 2:43; 5:5.11] – Boh sa dosvedčil. A myslím tým, že tá istá ctibázeň sa musí do Cirkvi vrátiť!

Na ceste z Nairobi do Lilongwe bol so mnou v lietadle tím, ktorý letel do Lusaky, ako aj ja. V každom prípade to bol tím najväčšieho a najznámejšieho evanjelistu z USA. Čítal som si Bibliu a začali sme sa rozprávať. Bol to veľmi príjemný rozhovor. Boli veľmi radi, že sa stretli s Európanom, ktorému Afrika tiež leží na srdci. Pekný rozhovor, pár minút. A keď som prešiel k veci, spýtali sa: „Áno, a kto ste vy a o čo vám ide?“ Môžem vám povedať, že mačka ešte nebola celkom von z vreca. Len som to vrece trochu pootvoril a začal som niečo málo hovoriť. Ó! V tom okamihu všetko pominulo. Všetka radosť bola preč. Prečo? Oni nepoznali hodinu Božieho navštívenia. Budujú veľké impérium... pre koho? Pre nejakého veľkého muža. A to všetko v Božom kráľovstve. Náš Pán hovorí:

„Ja zbudujem svoju Cirkev, a nepremôžu jej ani brány ríše smrti.“ [Mt 16:18]

A Pán postavil do svojej Cirkvi služby! [Ef 4:11] Odvažujem sa povedať na základe autority Božieho Slova, že kto neprijíma služby, ktoré Boh do Cirkvi postavil, odmietol Boží poriadok. Áno, taký človek sám pre seba neprijal to, čo Boh zaslúbil. Môže mať obrovský program a ako najväčší evanjelista môže mať k dispozícii niekoľko tisíc spolupracovníkov a niekoľko miliónov dolárov – v Božom kráľovstve to neznamená vôbec nič. Na pravé Božie dieťa tým nemôžete urobiť dojem.

Môžem vám povedať, čo by na mňa zapôsobilo na začiatku Nového zákona – Ján, ktorý tam stál v ťavej koži s koženým opaskom, ale mal Božiu zvesť [Mt 3:4]. To by ma zaujalo, ale nie nejaké slávne meno.

Žijeme v čase, keď si ľudia robia meno. A vy viete, my máme veľkú výhodu, že smieme niesť potupu. Väčšina ľudí chce dôjsť s Bohom ku sláve a ešte veria, že je to správna cesta. Čo hovorí o Mojžišovi? Kristovu potupu považoval za väčšie bohatstvo ako dočasný podiel na hriechu v Egypte. [Žd 11:24-26] Kto bol Jozef a všetci Boží muži?

Nie, Boh sa postaral, že pre jeho meno, ako Pán povedal už vtedy:

„... budete nenávidení od všetkých národov pre moje meno.“ [Mt 10:22].

Všade. Kto si myslí, že s Pánovým menom príde ku sláve, mýli sa. V okamihu svoju česť stratí – bude musieť vziať svoj kríž a niešť potupu Ježiša Krista. A kto ju nenesie, nech sa pýta sám seba, či je Ježišovým nasledovníkom. Tak je to samozrejme vždy aj s tými, ktorých Boh posielal. Veď náš Pán po svojom zmŕtvychvstaní povedal:

„Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás.“ [Jn 20:21]

On povedal:

„Kto vás počúva, mňa počúva.“ [Lk 10:16]

On povedal mnoho vecí. Boli a sú ľudia poslaní Bohom a všetci, ktorí sú z Boha, počúvajú hlas Boží, ktorý ešte stále hovorí k ľuďom ústami človeka! A kto pochopil, že Boh svoje Slovo oživuje a zjavuje nám ho, a tak k nám skrze svoje Slovo hovorí, poviem vám, že po takýchto prežitíach je ešte vďačnejší.

Najprv som bol smutný. Ten tím sa so mnou vôbec nerozlúčil. Predtým mi toľko podávali ruku a radosť bola veľmi veľká a potom mi ani nepovedali „dovidenia,“ čo už každý Američan hovorí ako základ slushnosti.

Potom som si pomyslel: „Pozri, dávajú ti to pocítiť, ako tebou opovrhujú.“

Potom to šlo ešte ďalej. Letela s nimi jedna dáma. To je to, čo vám chcem povedať: nemusí to byť vždy kázanie. Počúvame mnoho kázní. Pozoroval som túto dámu, s ktorou niektorí z toho tímu hovorili. A keď som ju uvidel v budove letiska čakať na ďalší let, pomyslel som si: Spýtam sa jej, kam patrí. Áno, aj ona je baptistka, a to i ono a ešte viac. A potom som sa jej spýtal: „Pani, odkiaľ ste?“ A vtedy padli slová: „Dallas, Texas.“ A Dallas, Texas, má pre mňa obrovský význam. V roku 1958 som tam prežil Boha. Cez deň som počul kázať mnohých evanjelistov a večer bol hlavným rečníkom brat Branham.

A keď padlo slovo „Dallas, Texas,“ povedal som: „Drahá pani, toto mesto má pre mňa mimoriadny význam.“ A mohol som pokračovať. Mohol som hovoriť o časopise Hlas uzdravenia, o konferencii, o evanjelistoch. Potom som si pomyslel: „Nuž, teraz povieš trochu viac, jednoducho to tejto pani dlžíš.“ Potom som povedal: „Viete, milá pani, nebola tam len konferencia a mnoho evanjelistov, ale večer hovoril Boží muž. Volal sa William Branham.“

Ó, to bolo niečo! Dáma, ktorá predtým tak krásne sedela, akoby ju nič nemohlo rozhádzať, zrazu vyskočila, akoby ju uštipol had, a kričala okolo seba: „Branhama poznám, Branhama poznám, Branhama poz-

nám!“ Pomyslel som si: „Veľmi zaujímavé.“ Dali sme sa do reči a ja som si uvedomil, že Branhama vôbec nepozná, že pozná len ľudí, ktorí narobili veľa škody s hromami a podobne. Potom som sa s touto ženou mohol porozprávať celkom jednoducho, objasňujúco a pomáhajúco.

Hneď som si to však všimol – len čo sa spomenie toto meno, niečo sa dialo. Nikto si nemusí robiť starosti o to, žeby niekto zaspal. Spiaci ľudia sa okamžite prebudia. Ako sa to deje? Ako sa to deje? Keď sa spomínajú iní evanjelisti, nikto sa nerozčuľuje. Oni si môžu kázať, čo chcú, a robiť, čo chcú – ľudia si to dnes prečítajú, zajtra na to zabudnú a po zajtra to pokračuje ako včera. Práve v tom sa však rozdeľujú duchovia. Áno. Prečo? Náš Pán povedal:

„Ja som prišiel na súd na tento svet, aby tí, ktorí nevidia, videli, a tí, ktorí vidia, boli slepí.“ [Jn 9:39]

A zákonníci povedali: „Teraz hovorí o nás?“ A on hovorí: „Keby ste boli slepí...“ – poznáte to miesto z Jánovho evanjelia – „... nemali by ste hriechu, ale teraz hovoríte: Vidíme, a preto váš hriech zostáva.“ [Jn 9:41]

Buďme vďační za to, že nás Boh určil k tomu počuť jeho Slovo, že nám zjavil svoje Slovo a vôľu. A na tom, koľko hanby tu musíme znášať, vôbec nezáleží.

Čo činili proroci? Niesli Slovo, boli prenasledovaní, kameňovaní, vraždení od krvi Ábela až po krv Zachariáša [Mt 23:35]. Niesli však vzácne semeno, za ktoré sme im dodnes vďační. A čo z času na čas spieval brat Branham? „*Kvapká z neho krv, kvapká z neho krv. Z tohto starého Božieho Slova kvapká krv.*“ Náš Pán vylial svoju krv, aby nás vykúpil a potom vložil svoj život do vykúpených.

Kto teda môže byť posvätený? Človek, ktorý má ctibázeň pred Bohom, ktorý sa chveje [Iz 66:2], keď zaznieva Božie Slovo, ktorý ešte vie, čo sa sluší, keď hovorí Boh – totiž že vtedy treba mlčať a počúvať.

„Pán zástupov, toho budete mať za svätého, On bude vašou bázňou, On bude vaším postrachom! Vtedy sa stane príčinou posvätenia...“ [Iz 8:13-14]

V okamihu, keď máme ctibázeň pred Božím Slovom.

Teraz by sme mohli začať biblickú hodinu. Mohol by som vám ukázať, čo sa stalo pred prvým príchodom Krista a čo sa deje teraz pred druhým príchodom Krista. Pri prvom príchode Krista – príprava cesty, príprava:

„Hľa, Ja posielam svojho anjela pred tvojou tvárou, ktorý pripraví tvoju cestu pred tebou.“ [Mk 1:1-2]

Teraz je to znovunapravenie, oprava, obnovenie starého stavu, v ktorom bola Cirkev v prakresťanstve. O tom ešte neskôr budeme písať a ak Boh dá, budeme o tom aj hovoriť.

Prejdime teraz k Novému zákonu a čítajme tu v liste Tesaloničanom. 1. Tesaloničanom 2. kapitola, čítam posledné dva verše:

„Lebo veď kto je našou nádejou alebo radosťou alebo korunou chlúby – či azda nie aj vy pred naším Pánom Ježišom Kristom, keď príde?!“ – Pri jeho príchode. – „Lebo vy ste našou slávou a radosťou.“

V 3. kapitole, posledný, alebo možno už 10. verš:

„... dňom i nocou preveľmi prosiac, žeby sme mohli vidieť vašu tvár a doplniť to, čo ešte chýba vašej viere. Ale on sám, náš Boh a Otec, a náš Pán Ježiš Kristus nech ráci urovnať našu cestu k vám, a vás nech ráci Pán rozmnožiť a rozhojniť v láske naproti jeden druhému i naproti všetkým, ako sme aj my naplnení láskou naproti vám, aby upevnil vaše srdcia bezúhonné v svätosti pred naším Bohom a Otcom v čas príchodu nášho Pána Ježiša Krista so všetkými jeho svätými.“

O čo tu stále znova ide? O prípravu! Príprava na čo, pre čo? Na príchod Pána. Máme byť plne bezúhonní vo svätosti, keď príde Pán. Aká ctibázeň! Aké Slovo Božie! Ako musíme byť Božou mocou uchvátení, aby bol v nás všetkých stav, ktorý od nás Boh vyžaduje, aby sa mohol v nás všetkých a na nás všetkých zjaviť?

Áno, *„... aby upevnil vaše srdcia...“* Čo sa píše na inom mieste? *„Lebo je dobre, aby milosťou bolo upevňované srdce...“* [Žd 13:9] Upevnení v Božom Slove, upevnení v tom, čo nám Boh zjavil zo svojho Slova.

Áno, *„... aby upevnil vaše srdcia...“* Koľkí ešte potrebujú posilnenie v Božej veci? Dnes ho môžete získať. Niekedy sú ľudia, ktorí potrebujú čas, čas na premýšľanie, kým príde ten správny čas. Dnes sa to môže stať. Dnes odtiaľto môžete odísť s božskou istotou viery, že Boh nám skutočne zjavil svoje Slovo skrze Svätého Ducha.

Už som to spomínal – práve vtedy, keď sa stretnete s ľuďmi, ktorí to nevidia, nevedia alebo možno nechcú počuť, vtedy sa stanete vďačnými a všimnete si rozdiel.

V 4. kapitole sa však píše ešte ďalej:

„A tak ostatne, bratia, prosíme vás a napomíname v Pánu Ježišovi, aby ste v tom, ako ste prijali od nás, ako sa máte chovať a ľúbiť sa Bohu, ako sa aj chováte, aby ste v tom ešte väčšmi hojnili.“

O čom ide? O to, aby na veriacich spočinulo Božie zaľúbenie, aby prežili skutočné ospravedlnenie s Bohom a mohli povedať, ako napísal Pavol:

„Ospravedlnení súc tedy z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježíša Krista...“ [Rm 5:1]

Všetci o tom môžeme spievať, ale každý z nás to musí osobne prežiť – pokoj s Bohom, ospravedlnenie z viery, potom to pokračuje – obnovenie, znovuzrodenie, až kým nie je naša vôľa vložená do Božej vôle, ako sme čítali:

„Lebo moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami ani moje cesty nie sú vašimi cestami, hovorí Hospodin. Lebo o koľko vyššie sú nebesia než zem, o toľko sú vyššie moje cesty než vaše cesty a moje myšlienky než vaše myšlienky.“ [Iz 55:8-9]

Potom sa však dostávame k podstate: Presne tak, ako Boh neprebýva len vo svätyni a na výsostiach, ale aj s tými, ktorí sú skľúčeného srdca a pokorného ducha [Iz 57:15], práve tak títo ľudia dostali dar nájst Božie myšlienky v jeho Slove, nájst stopy, Božie stopy, a nasledovať ich.

Mohli sme si snáď niečo sami vziať? Bolo nám to Bohom darované. Kto sedel vedľa nás a vyučoval nás? Duch Svätý, ktorý diktoval Slovo, ktorý inšpiroval Slovo [2Pt 1:21], Duch Svätý, Duch pravdy, nás viedol do celej pravdy a bude to činiť i naďalej. Tak je totiž napísané:

„Ale keď príde On, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy...“ [Jn 16:13]

Samozrejme, ako sme už povedali, Boh používa ľudské ústa, používa proroka, hovorí skrze neho, zjavuje svojmu ľudu svoje Slovo. Potom však Boží Duch zostúpi na Boží ľud a vidíme to, čo videli proroci a apoštoli, rozumieme tomu tak, ako tomu rozumeli oni, poznávame to, čo poznali oni, a tak sa stávame jedno s Bohom a jedno so všetkými, skrze ktorých Boh vždy a všade hovoril. Stávame sa tak súčasťou toho, čo Boh teraz koná. Nielen nosiť jeho Slovo v ústach – nosiť ho v srdci ako božské zjavenie jeho Slova a jeho vôle!

Aj to sme už povedali. Slovo je vykladané do všetkých nebeských smerov a zdá sa, že pribúdajú stále ďalšie výklady. Ľuďom to stále nestačí. Ale na zemi je ľud, ktorý nevykladá, ale verí, ako stojí napísané, verí, že Boh prehovoril. Ľud Boží, ktorý má vzťah k jeho Slovu skrze jeho Ducha. Poviem vám, že mi to je drahé. Niet lepšieho dôkazu, že človek je v súlade s Bohom, ako to, že je v súlade s Božím Slovom.

Mnohí ľudia hovoria: „Chodím s Bohom a robím to a to.“ Ak nie sme v súlade s Božím Slovom, tak sú to všetko len prázdne reči. Nielen tak všeobecne, v niektorých výrokoch, je v tom je zahrnuté aj Božie Slovo pre čas, v ktorom teraz žijeme. Načo je nám všetkým poznanie toho, čo Boh vykonal, a radosť z toho, ak nemáme otvorené oči a neuvedomujeme si: „Áno, toto sú zasľúbenia pre náš čas, pre mňa, pre teba, pre Cirkv v týchto dňoch.“?

My tieto zasľúbenia prijímame a veríme im a aj v tom plne a cele očakávame naplnenie toho, čo Boh zasľúbil.

A verte mi: Pán nechal priniesť Slovo pre tento čas, a to nielen tak, ale skrze potvrdenú apoštolskú službu a verte mi, že služba brata Branham bola prinajmenšom ako služba Pavla a Petra – úplné obnovenie pôvodnej služby, ktorú Boh do Cirkvi vložil na začiatku – to sme videli v živote toho, ktorého Boh použil na to, aby nám priniesol zvesť napravenia. On mal Slovo a k Slovu mal Božské potvrdenie, ktoré jeho službu doprevádzalo a ktoré je neporovnateľné a zostane ním až do dňa, keď si Pán tých svojich vezme domov.

Ale teraz sa dostávame k podstate: Tak, ako Pán poslal obe veci – človeka, ktorý mal zvesť, ale spolu s ním znovunapravenú, plne biblickú, apoštolskú prorockú službu, legitimizovanú pred celým svetom – tak sa božské potvrdenie a legitimizácia musia prejaviť aj v tých, ktorí božskú zvesť počuli. To je zmyslom a cieľom toho, čo má Boh v skutočnosti v úmysle. Snáď neveríte, že budeme mať až do konca k dispozícii len slová? Na konci sa musí stať to, čo sme počuli ako slová, skutočnosťou! Musí byť zjavené, že Božie Slovo je pravda a nevracia sa k nemu prázdne, ale plní to, na čo ho Boh poslal [Iz 55:11].

Spomínali sme už ja to, že brat Branham zdôrazňoval stále znova Slovo z Jána 14:12, podobne ako Židom 13, verš 8. Na jednom biblickom mieste čítame: „*Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a naveky*“, a na druhom: „... *skutky, ktoré Ja činím, bude aj on činiť, a ešte aj väčšie ako tie bude činiť*...“ Kedy to hovorí? Hneď potom, ako povedal Filipovi:

„*Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a ako ty hovoríš: Ukáž nám Otca? Či neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? Slová, ktoré vám ja hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý prebýva vo mne, on činí tie skutky.*“ [Jn 14:9-10]

Boh v Kristovi – Kristus v Cirkvi. V tom spočíva tá súvislosť. Pán poslal proroka, služobníka, dal mu znovunapravenú službu, aby Cirkvi priniesol Slovo znovunapravenia, aby mala príklad, predobraz, podklad pre to, čo máme očakávať!

Tu by niekto mohol povedať: „Áno, ale vyzerá to smutne.“ Áno, ale nie beznádejne. My si o svojom stave neklameme, ale nehľadáme sa na umŕtvenie svojho tela [Rim 4:19], ani na umŕtvenie tela Ježiša Krista. Hľadáme na živého Boha, ktorý je schopný dať dohromady mŕtve kosti, dať im nový život a znovu sa zjaviť [Ez 37:3].

Potom to s nami bude ako s Máriou, keď povedala: „... *neznám muža*.“ [Lk 1:34] Ani my nevieme o žiadnom mužovi. Vieme však o Bohu, ktorý dal zaslúbenie.

Ľudské nesmie byť miešané s božským! Boh nestrpí žiadne zmiešanie! Boh chce pôvodné semeno. S Kristom učinil tento nový začiatok. Máme sa narodiť tak, ako sa narodil On – zo semena Slova skrze Ducha Svätého.

A tak nás čaká slávna budúcnosť. Slávna budúcnosť – Boh potvrdí svoje Slovo. Toho sa pevne držím. Patrí to k tomu, je to toho súčasťou. Je to zaslúbenie, a to nádherné spočíva v tom, že táto zvesť bol sprevádzaná takou službou, potvrdenou nad všetky pochybnosti, legitimizovanou, potvrdenou všemohúcim Bohom, aby všetci, ktorí sú z Boha, mohli v týchto dňoch počuť Božie Slovo.

K tomu máme taktiež biblické miesto:

„Ten, kto je z Boha, počúva Slová Božie...“ [Jn 8:47]

To povedal vtedy náš Pán:

„Prečo neznáte mojej reči? Preto, že nemôžete počúvať moje Slovo.“ [Jn 8:43]

Dokonca ani len nepočúvať! Vôbec nepočúvajú. Neboli vôbec ochotní počúvať. Je to dnes iné? Ak sa chcete s ľuďmi rozprávať a spomenúť niektoré biblické miesta, nie sú ochotní ani len počúvať. Áno, ale ako k nim môžete hovoriť, keď vás vôbec nechcú počúvať?

Ako sa darí tebe? Jedna milá sestra, ktorá pochádza z Juhoslávie, mi pred začiatkom bohoslužby povedala, že keď to počula prvýkrát, uverila tomu, prijala to, a tak to zostalo dodnes. Prečo? Pretože Boh otvára srdcia. Nestalo sa to tak s každým z nás? Nepotrebovali sme žiadny čas na premýšľanie. Božie Slovo horelo v našich srdciach. Uverili sme tomu, plne sme to prijali a sme za to Bohu vďační. Čím viac toho prichádza, tým lepšie sa cítime.

Ďalšie biblické miesto, 1. Tesaloničanom 5, verš 23:

„A On sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš

Pán Ježiš Kristus. Verný je ten, ktorý vás volá, ktorý aj učiní.“ [1Ts 5:23-24]

Haleluja! Chvála živému Bohu! Ten, ktorý započal, ten pokračuje v diele. Ten, ktorý v diele pokračuje, i dokonáva. Kedy a ako? „*Ku dňu...*“ – nie už dnes – „... *ku dňu jeho návratu.*“ [podľa nem. prekladu]

Musíme mať teda zreteľne pred očami aj to, že Boh má svoj časový plán, že všetko prebieha podľa jeho Slova a vôle. Nie príliš skoro, ani príliš neskoro; nie príliš veľa, ani príliš málo. Všetko v správny čas. A my ideme stále s Bohom touto cestou a nezostávame pozadu, ale vytrváme v trpezlivosti a hovoríme: „Pane, chcem patriť k tým, ktorí sú v ten deň pripravení a môžu prísť k tebe do slávy. Chcem byť medzi zástupom vyvolených.“

Drahé srdce, povedz Pánovi: „Daj mi všetko, čo potrebujem, až po moc, ktorá oživí naše smrteľné telá.“ [Rim 8:11]

Nie len tak hocičo, ale tú istú moc, ktorá vzkriesila Ježiša Krista z mŕtvych – tá musí prebývať aj v našich smrteľných telách, aby ich v ten deň oživila.

„*A On sám, Boh pokoja, nech vás ráci celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príjde náš Pán Ježiš Kristus.*“ [1Te 5:23-24]

V ten deň bude do toho zahrnuté aj telo. Na samom konci sa predsa stanú mocné veci, ktoré sa na zemi ešte nikdy nestali, až po zázraky stvorenia, keď bude vyslovené Slovo, a stane sa to. I tieto veci sa stanú.

Náš Pán hovoril stále znova: „*Staň sa!*“ a stalo sa [Ž 33:9]. Prehovoril a bolo to tam. Prikázal a bolo to tak. Tak to bude na konci.

Predchádzať tomu bude modlitba. Modlitba bude prípravou na vstup do Božej prítomnosti takým spôsobom, aby nás Boh mohol viesť, usmerňovať, inšpirovať svojím Duchom, aby bolo vyslovené to, čo On chce, aby bolo vyslovené.

A aj potom, to vám dnes hovorím, sa jeho Slovo sa nevráti naprázdno, ale na mieste vykoná to, na čo ho Boh poslal. Keď Pán povedal: „*Vietor, utíchni!*“ Vietor hneď utíchol. [Lukáš 8:24-25] Keď povedal: „*Vlny, utíšte sa!*“, vlny sa okamžite utíšili. A učeníci sa navzájom pýtali: „*Ktože je tento...?*“ Ani ich oči ešte neboli úplne otvorené. „*Ktože je tento, že ešte aj vetrom rozkazuje, aj vode, a poslúchajú ho?!*“ On povedal malomocnému: „*Buď čistý!*“ A bol čistý. [Lk 5:13] To, čo On povedal, to sa stalo.

Ak sa to isté má diať aj na konci ... vy milí ... začnime sa predsedať. Nech sa to stane takou živou nádejou v nás – nádej, ktorá je ukotvená v Božom Slove, nie je nádejou, ktorá sa niekde točí, mení a vznáša, ale je založená tu, v Božom Slove. Kotva, ktorá siaha za oponu, teda do Svätyne svätých. [Žd 6:19]

Nezostáva mi nič iné, ako Pánu ďakovať. Hovorím vám, ako som už zmienil, že sú potrebné rôzne prežitia, aby sme sa stali vďačnejšími, aby sme si uvedomili, aká je to milosť, že sme v tomto čase počuli Božie Slovo v pravde a že skrze počúvanie Božieho Slova nám bola zjavená Božia vôľa pre tento čas.

Naozaj nepotrebuje anjela Gabriela, aby ešte prišiel a dal nám objasnenie. Boh nám dal známosť o svojom Slove a bude nás viesť krok za krokom, kým nepríde ten deň a tá hodina a my sa zhromaždíme pred Jeho tvárou v plnej ctibázi pred živým Bohom, pred Jeho Slovom, pred Jeho menom a budeme počítvať s tým, očakávať to, naozaj sa zhromaždíme za tým účelom, aby sa Boh zjavil.

Teraz sa ešte stretávame, aby sme počúvali Slovo, počúvame ho a spokojní odchádzame domov. Ale prichádza čas, keď sa už nebudeme stretávať len preto, aby sme počúvali Slovo. Prichádza čas, keď sa budeme zhromažďovať, aby sme prežívali to, čo Boh vo svojom Slove povedal.

Ešte Slovo všetkým, ktorí svoj život ešte Bohu neposvätili. Ak je to naozaj tak, že sú medzi nami ľudia, ktorí ešte neprežili Boha, dnes môžeš Boha prežiť. Spása je tu pre teba. Spása skrze Golgotu – Pán vylial svoju krv a zaplatil cenu. Dnes môžeš sa môžeš stať veriacim, dnes môžeš byť spasený. Písmo hovorí: „*Dnes, ak počujete jeho hlas...*“ [Žd 4:7] Tak je to aj s uzdravením: zanechajte strach, nadobudnite ctibázeň. Strach je spojený s pochybnosťami. Pochybnosti s nevierou a jedna vec vedie k druhej. Verte. Verme dnes spoločne, verme tak, ako hovorí Písmo, verme, že Pán je ten istý a potvrdzuje svoje Slovo. Potvrdzuje tu, dnes, v tvojej duši, v tvojom duchu, na tvojom tele, dnes uskutočňuje to, čo sľúbil.

Verím, že sa to môže stať. Ak to očakávaš, môžeš si to vziať so sebou domov. Boh je prítomný. Boh nedáva žiadne prázdne sľuby. Boh dodržiava, čo sľúbi. Na Boha sa môžeme spoľahnúť, Bohu môžeme dôverovať, Bohu môžeme veriť! A to je to, čo dnes chceme činiť celým svojím srdcom. Chvála jeho menu. Amen.

Povstaňme k modlitbe.

Skloňme hlavy, zavríme oči, otvorme srdcia a zostaňme v tichej modlitbe pred Bohom. Možno je tu predsa len niekto, kto sa rozhodol pre Pána a chce povedať: „Verný Spasiteľu, dnes ti odovzdávam svoj život. Dnes ťa prijímam do svojho srdca.“ Žeby Pán nebýval len na výsostiach a vo svätyni, ale bol aj s tými, ktorí sú poníženého ducha. On to učiní. Skláňame sa pod mocnou Božou rukou. V jeho prítomnosti sa ponížujeme. Sme prach, nie sme vôbec nič – len to, čo z nás učiní On.

Kým máme hlavy sklonené a takto sa skúšame pred Božou tvárou, kto má odvahu zdvihnúť ruku na znamenie, aby sme vás zahrnuli do modlitby? Je niekto taký? Boh žehnaj, Boh žehnaj, Boh žehnaj, Boh žehnaj, Boh žehnaj, Boh žehnaj, Boh žehnaj, Boh žehnaj...

On vidí ruky. On vidí srdcia. On vie, ako to myslíme. Som Bohu vďačný. Viem, že Jeho Slovo sa nemôže vrátiť prázdne. Aj keď ešte stále čakáme na veci, ktoré ešte len prídu, ale to, čo On zaslúbil, teda že zachráni, uzdraví, požehná – to koná každý deň, to robí každú hodinu. Dnes je deň spásy! Dnes je čas milosti. Dnes môžeme Boha prežiť.

Verný Pane, držím tvoje Slovo vo svojich rukách a nesiem ho vo svojom srdci. Verný Pane, Ty si v tomto Slove povedal: „... *toho, kto príde ku mne, nevyženie von.*“ [Jn 6:37] Verný Pane, prichádzame teraz spoločne so všetkými, ktorí pozdvihli svoje ruky, lebo chcú prísť k tebe. Teraz k tebe spoločne prichádzame. Prinášame ti ich, verný Pane. Nech na nich teraz mocne pôsobí tvoj Duch, Pane, aby pocítili, že sú tebou uchopení, že sú pohnutí tvojím Duchom, áno, usvedčení z hriechu, z neviery, o súde, zo všetkého, ako je napísané. [Jn 16:7-8]

Ach, verný Pane, daruj nám zhromaždenia, v ktorých môžeš byť prítomný a konať – zachraňovať, uzdravovať, oslobodzovať! Ó, verný Pane, zhromaždenia, v ktorých sa tvojmu Slovu verí. Pane, daj nám svätú cti-bázeň pred tebou, aby si sa tak stal posvätením pre nás všetkých, pretože predstupujeme pred tvoju tvár v správnom postoji, Pane, a voláme:

„... *som človek nečistých rtov a bývam prostred ľudu nečistých rtov ... Svätý, svätý, svätý Hospodin Zástupov, celá zem je plná jeho slávy.*“ [Iz 6:5.3]

Verný Bože, v tomto poslednom čase si nám dal milosť poznať ťa, poznať tvoje Slovo, poznať tvoju vôľu. A verný Pane, chceli by sme spolu s Pavlom zvolať, že aj my chceme poznať moc tvojho vzkriesenia. [Fp 3:10] Ó, verný Pane, príď nám na pomoc. Veríme ti, dôverujeme ti, Pane, berieme tvoje Slovo vážne. Daruj nám milosť, aby sme ho mohli žiť, aby sme sa nemuseli báť, ale aby sme sa s vierou postavili na každé

zasľúbenie, lebo vieme, že Ty nemôžeš svoje Slovo zrušiť, musíš ho do-
držať a naplniť a vykonať, čo si zasľúbil.

Milovaný Pane, odporúčame ti všetkých, ktorí ti posvätili svoj život. Ó, Pane, prosíme, či už ide o spásu, uzdravenie alebo oslobodenie – na Golgote sa to všetko uskutočnilo, všetko sa stalo: uzdravenie, spása, oslobodenie a my dnes veríme, že si to uskutočnil a že sme to prežili. Veď Slovo kríža je Božou mocou všetkým, ktorí veria. [1Kor 1:18] A dnes veríme, Pane. Pomôž nám dospieť ku tej viere, ktorá bola raz navždy daná svätým [Jú 1:3]. Pane, to je viera, za ktorou chceme stáť, za tú chceme zápasieť. Chceme však, aby sa táto viera stala takou živou a potvrdenou, že sa naplní aj:

„... a uverivších budú sprevádzať tieto znamenia...” [Mk 16:17]

Milovaný Pane, ďakujem ti za tie mnohé tisíce, ktoré si zachránil. Ó, Pane, ako sa moje srdce raduje, keď vidím tieto zástupy. Pane, Ty konáš veľké veci vo všetkých končinách zeme. Máš svoj ľud vo všetkých jazykoch, národoch a národnostiach. Spoločne Ťa teraz prosíme za celý východ a západ, juh a sever, najmä za Rusko, za Gorbačova. Prosíme Ťa, Pane, polož svoju ruku na tohto človeka viditeľným spôsobom. Usmerni jeho srdce, daj slobodu evanjeliu v celej krajine, na celom východe, Pane. Prišiel čas, Bože, aby bolo Slovo, večne platné evanjelium, zvestované až na kraj zeme. Verný Pane, prijmi vďaku. Všetko ti odovzdávame.

Áno, nie len kvôli nám, kvôli tebe, kvôli tvojmu ľudu, Pane, teraz povstaň – povstaň, aby boli nepriatelia odstránení. Ty môžeš usmerniť srdcia ako potôčky vôd. [Prís 21:1] Ty kráľov ustanovuješ i zosadzuješ [Dn 2:21], ó, Pane, môj Bože, ako za Daniela, tak aj v našich časoch.

Ešte raz ti predkladáme všetky veci, aj nábožný svet, ktorý je vedený do bludu. Skutočne to nie je len nejaká ideológia, ktorá jediná vedie do bludu. Kde, kde sú ľudia, Pane? Či už evanjelisti, alebo čokoľvek sú, všetci prechádzajú pomimo teba a tvojho Slova, ktoré si zasľúbil, a krútia hlavou nad tými, ktorí ti veria.

Ach, verný Pane, prijmi ešte raz vďaku aj za to, že si nám dovolil nájsť pred tvou tvárou milosť veriť v teba a prežijeme, že nebude zahnaný nikto, kto vložil svoju dôveru na teba. Prosím, Pane, buď nám nablízku ...